

વિપ્રચના

સાધકોનું માસિક
પ્રેરણાપત્ર

નુદ્વિર્ધ 2557

આષો પૂર્ણિમા

18 ઓક્ટોબર 2013

વર્ષ - 14

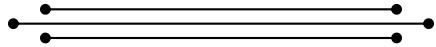
અંક - 7

સંગ્રહ અંક - 163

ધ્રમવાણી

ધ્રમં ચરે સુચરિતં, ન નં દુચ્ચરિતં ચરે ।
ધ્રમચારી સુખં સેતિ, અરિમ લોકં પરમ્ભિ ચ ॥

સુચરિત ધર્મનું આચરણ કરવું, દુરાચરણાથી બચવું.
ધર્મચારી આ લોક અને પરલોક (બંગે જગ્યાએ) સુખેથી
વિહાર કરી શકે છે.

બુદ્ધશિક્ષાનું પતન અને પુનર્જગરણ

૧. સાંપ્રદાયિકતાવિહીન સાર્વજનીન બુદ્ધ - ઉપદેશ :-

૨૦૦૦ વર્ષ પહેલાં જ્યારે સમ્રાટ અશોક દ્વારા ભારતમાંથી મોકલવામાં આવેલો સંબુદ્ધનો પાવન ઉપદેશ જર્મા પહોચ્યો ત્યારે તેનું ત્યાં ભલ્ય સ્વાગત થયું. ત્યારથી માંડીને આજ સુધી આ ઉપદેશ એક પરંપરા દ્વારા ત્યાં નિતાંત શુદ્ધ રૂપમાં સંભાળીને રાખવામાં આવ્યો. ત્યાં એક માન્યતા એ ચાલી આવતી હતી કે બુદ્ધ-શાસનના રૂપ૦૦ વર્ષ પૂરાં થયે બર્માએ ભારતના જે પાવન બુદ્ધ-ઉપદેશને શુદ્ધ સ્વરૂપમાં સંભાળીને રાખ્યો છે તે પુનઃ સુપરત કરીએ. કેમ કે ત્યાં સુધીમાં આ ઉપદેશનું ભારતમાં નામનિશાનપણ નહિ રહ્યું હોય.

મારા પરદાદા ગુરુ ભિક્ષુપ્રવર લેડી સચાડોએ જોયું કે હવે શીધ રૂપ૦૦ વર્ષ પૂર્ણ થવામાં છે. આ વિદ્યા બર્માથી ભારત કોણ લઈ જશે ? તે વખતે તેમણે સ્વચ્છ ભારતની ચાત્રા કરી અને જોયું કે અહીં બુદ્ધાનુથાયી ભિક્ષુઓનું લેશમાત્ર સન્માન નથી. આથી કોઈ ભિક્ષુ આ મહિંદ્રપૂર્ણ કાર્યનું યોગ્ય રીતે સંપાદન નહિ કરી શકે. ત્યારે તેમણે નિર્ણય કર્યો કે આ કામ મૂળ ભારતીય એવા બર્મા નાગરિક ગૃહસ્થ આચાર્ય જ કરી શક્યો. આથી આ મહિંદ્રપૂર્ણ કાર્ય માટે એવા આચાર્યને તૈયાર કરવા જોઈએ.

સમ્રાટ સંબુદ્ધના જીવનકાળમાં ભારતમાં ભિક્ષુ અને ભિક્ષુણી આચાર્ય અને આચાર્યાઓની સાથોસાથ ગૃહસ્થ પુરુષ અને નારી પણ ધર્મચાર્ય અને ધર્મચાર્યાઓ હતી. પરંતુ સમયાંતરે ગૃહસ્થોની આ આચાર્ય પરંપરા લુપ્ત થઇ ગઈ. હવે ભારતને સમ્રાટ સંબુદ્ધની આ પાવન વિદ્યા નિતાંત શુદ્ધ સ્વરૂપમાં પરત કરવા માટે તેમને ગૃહસ્થ આચાર્ય અને આચાર્યાની આવશ્યકતા જણાઈ. આથી આટલી સાઠીઓના લાંબાગાળા પછી તેમણે પહેલાં પોતાના એક બર્મા ખેડૂત ગૃહસ્થ સચાતેજી ને પૂર્ણપણે પ્રશિક્ષિત કરીને આ પરંપરાના આચાર્યપદ પર પ્રતિષ્ઠિત કર્યો. સચાતેજીએ ગૃહસ્થોની સથોસાથ ભિક્ષુઓને પણ વિપશ્યના સાધના શીખવી અને આ રીતે ગૃહસ્થ હોવા છતાં પોતાની પ્રશિક્ષણ યોગ્યતા સિદ્ધ કરી. તેમના પછી મારા પરમ પૂજય ગુરુદેવ સાચાજી ઉંબા જિન આધુનિક ચુગના બીજા ગૃહસ્થ આચાર્ય નિયુક્ત થયા.

સચાજી ઉંબા જિન બુદ્ધના ઉપદેશોના સાર્વજનીન સ્વરૂપને પ્રકાશિત કરતાં એક મુસ્લિમ પ્રોફેસરને, એક પ્રસિદ્ધ બિસ્તી પાદરીને અને CIA ના એક ઉચ્ચય અધિકારીને જ નહિ, પરંતુ મારા જેવા એક કંઈ હિંદુ સનાતની ધર્મવિલંબીને પણ બુદ્ધનો ધર્મ શીખવ્યો. આનાથી એ સાબિત થયું કે બુદ્ધનો ઉપદેશ કોઈ એક સંપ્રદાય પૂરતો સીમિત નથી, બલકે સાર્વજનીન છે, બધાંના કંત્યાણ માટે છે.

જ્યારે હું પહેલીવાર સચાજી ઉંબા જિનને મળ્યો તથારે મારા

મનમાં એ ખચકાટ હતો કે આ બૌધ્ધોની શિક્ષા છે, બૌધ્ધોની વિદ્યા છે. આ શિખીને કયાંક હું બૌધ્ધ ન બની જાઉં અને મારો સ્વધર્મ છૂટી ન જાય, માઝું પતન ન થઈ જાય. આ જોતાં તેમણે મને કછું “તુ અહીંના હિંદુ સમાજનો નેતા છો. શું તમારા હિંદુ સમાજમાં શીલ-સદાચારના પાલનનો કોઈ વિરોધ છે ? ” મે કછું, નહીં એનો વિરોધ તો કોઈ સંપ્રદાયમાં નથી. ત્યારે તેમણે બીજો બીજો પ્રશ્ન કર્યો “ શું તમારા સમાજમાં સમાધિનો અભ્યાસ કરવાનો કોઈ વિરોધ છે ? ” મે જવાબ આપ્યો, નહીં. અમારા ઋષિમુનિઓ દ્વારા સમાધિ લગાવવાના તો અનેક ઉદાહરણો મળે છે, એટલે સમાધિ સામે મારો શો વિરોધ હોય ? તો પછી એમણે પૂછ્યું, “ શું આપણા અંતરની પ્રજા જગાડવામાં અને પ્રજાવાન બનવામાં કોઈ વિરોધ છે ? ” પ્રજાવાન અર્થાત્ સ્થિતપ્રજા શાબ્દથી તો આપણી આખી ગીતા ભરેલી છે. એમાં શો વિરોધ હોય ભલા ? ત્યારે ગુરુદેવ કછું, “ બસ, શીલ, સમાધિ અને પ્રજા આ ત્રણ સિવાચ કોઈ ચોથી વાત ન તો અમે શીખવીએ છીએ કે ન ભગવાન બુદ્ધે શીખવી છે. ” આ વાર્તાલાપથી મને સમજાઈ ગયું કે આ વિદ્યા સાર્વજનીન છે, બધાં માટે છે. મને એ જાણીને સુખદ આશ્ર્ય થયું કે ભગવાન બુદ્ધે કોઈ એક વ્યક્તિને પણ બૌધ્ધ નથી બનાવી. એમણે બૌધ્ધ ધર્મ નથી શીખવ્યો બલકે સાર્વજનીન “ ધર્મ ” શીખવ્યો.

ગુરુદેવ કછું કે શીલ, સદાચારનું જીવન બધા સંપ્રદાયોને માન્ય છે. તેના વિષે તો ઘણી ચર્ચાઓ અને પ્રવચનો તો ઘણાં થાય છે, પરંતુ આવું જીવન કઈ રીતે જીવનું તે કોઈ નથી શીખવતું મનને વશમાં કર્યા વિના કોઈ સદાચારી કેવી રીતે બને ? એટલે સમાધિનો અભ્યાસ કરવામાં આવે છે.

સમાધિનો અભ્યાસ પણ સાર્વજનીન આલંબનના આધારે જ કરવામાં આવે છે. કેવળ શુદ્ધ સ્વાભાવિક શ્વાસ પર દ્યાન કેઝિન્ફ્રેટ કરવાનું શીખવામાં આવે છે. એની સાથે કોઈ શબ્દનું ઉચ્ચારણ જોડવામાં નથી આવતું. “ નમો બુદ્ધાય ” અથવા અન્ય કોઈ રટણ નથી કરાવાતું. તેમાં કોઈ આકૃતિપણ જોડવામાં નથી આવતી કે નથી બુદ્ધમૂર્તિનું આલંબન લઈને દ્યાન થતું. દ્યાનનું આલંબન શુદ્ધ શ્વાસ છે જ બધાંનો એક સમાન હોય છે તેની સાથે કોઈ આકૃતિનું દ્યાન જોડી દઈએ તો તે સાર્વજનીન રહેવા ન પામ્યું હોત, સાંપ્રદાયિક બની જાત. ઉદ્દેશ્ય તો એ જ છે કે ચિત્તની એકાગ્રતાનું આલંબન સાંપ્રદાયિક ન બને, કેવળ સાર્વજનીન બની રહે.

આગળ જતાં ગુરુદેવે મને એ પણ સમજાવ્યું કે કેવળ મનને વશમાં કરી લેવા માત્રાથી સાધના સિદ્ધ નથી થતી. ચિત્તના ઊંડાણમાં સમાયેલા વિકારોના મૂળ જ્યાં સુધી કાયમ છે, ત્યાં સુધી તેનાથી

ઇતિહાસની નથી મળતો. ઉપર-ઉપરનું મન એકાગ્ર થઈને થોડા અંશે શાંત થઈ જશે અને અમૃત હુદ્દી નિર્મલ પણ થશે, પરંતુ વિકારોના મૂળ ભીતર કાયમ રહેવાથી વખતોવખત જચારે પણ તે ઊભરાઈને ઉપર આવે છે ત્યારે આ એકાગ્રતા કામ નથી લાગતી. એ સાંભળીને મારા મનમાં આપણા અધિ-મુનિઓનાં ઉદાહરણો સામે આવ્યાં કે કદ્યરીને મુનિ વિશ્વામિત્ર અને પરાશર જેવા ગુઢ દ્વારાનીઓ પણ સમય જતા પોતાના મનની સમતુલા ખોઈબેઠા અને વાસનાનો શિકાર બની ગયા.

ગુલાબે કદ્યું કે એટલા માટે સમ્યક સંબુદ્ધે પ્રજા જગાડવાની વિધિ શીખવી. સ્વાનુભૂતિના સ્તરે જાગેલી પોતાની પ્રજા અંતર્મનનાં ઊડાણ સુધી પહોંચીને સમસ્ત સંગૃહિત વિકારોને વીધી-વીધીને તેમને છિંન-લિંન કરીને તેને નિર્મૂળ કરી દે છે. આ રીતે પ્રજાના અભ્યાસ દ્વારા એક પણી એક દબાચેલા વિકારો નીકળવા લાગે છે. અને સમયાંતરે સમાપ્ત થઈ જાય છે. વળી, તેમણે એ સમજાવ્યું કે પ્રજા શ્રુતમથી પણ હોય છે. એટલે કે કેવળ સાંભળેલી હોય છે. અને આગળ જતાં ચિંતનમથી પ્રજા બની જાય છે પરંતુ આ બંને સાચી પ્રજા નથી. સ્વાનુભૂતિ પર ભાવિત થયેલી પ્રજા જ ભાવનામથી પ્રજા છે. કેમ કે આ ભાવનામથી પ્રજા જ માનસની ભીતર સંગૃહિત થયેલા વિકારોને વીધી વીધીને તેનો નિકાલ કરે છે. તેથી પથિવેદન પ્રજા કહેવાય છે. આ પ્રજા જ કલ્યાણકારી પ્રજા છે. પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનને પ્રજા કહે છે, પરંતુ જ્ઞાનને નહીં. કોઈ પાસેથી પ્રજાની માત્ર વ્યાખ્યા સાંભળીને અને તેનું ચિંતન-મનન પણ કરીને કોઈ સ્થિતપ્રણ થયું નથી કે ન કદિ ભવિષ્યમાં થશે. પ્રજા પરોક્ષ જ્ઞાન નથી, પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન છે. સ્વચ્છ પોતાની અનુભૂતિ પર જાગે ત્યારે પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન અન્યથા પરોક્ષ જ્ઞાન બની રહે છે.

૨. સાર્વજનિન શુદ્ધ ધર્મની મહિતા :-

સાર્વજનિન ધર્મ કોઈ એક સંપ્રદાયનો નથી હોતો જે ધારણા કરે તે ધાર્મિક બની જાય છે. તે ભલે કોઈ પણ સંપ્રદાયનો હોય. પરંતુ જ્યારે કેટલાક બુદ્ધ-વિરોધી પુરોહિતોએ સાર્વજનિન ધર્મને એક સંપ્રદાયિક રૂપ આપવાનું શરૂ કર્યું ત્યારે તેને “ધર્મ” ને બદલે “બૌદ્ધ ધર્મ” કહેવા લાગ્યા અને તેના અનુયાયીઓને “ધાર્મિક” કહેવાને બદલે “બૌદ્ધ” કહેવા લાગ્યા. સમ્યક સંબુદ્ધ સાર્વજનિન ધર્મ શીખવ્યા. તેની સાથે કોઈ વિશેષણ (ઉપસર્ગ) ન જોડયું, અન્યથા તે સંપ્રદાય બની જાત. એમણે કંઈ જોડયું તો તે “સત્ય” શબ્દ જોડ્યો અને પોતાના ઉપદેશને “સત્ય ધર્મ” (સદ્ગ્રંથ) કહ્યો. જે વિધા નિસર્ગના સાર્વજનિન નિયમોની સરચાઈ પર આધારિત હોય, તેને સદ્ગ્રંથ કહેવાનું ઉચિત જ હતું. કેમ કે ખરેખર તો પ્રફૂલ્લિના નિયમ એટલે કે વિશ્વાના વિધાનને જ ધર્મ કહે છે જે બદયાંને એકસરારો લાગૂ પડે છે. ધર્મ સદા સાર્વજનિન, સાર્વદેશિક અને સાર્વકાળિક જ હોય તેથી જ કહેવાયું કે એસ ધર્મો સનન્તનો. જો ખરેખર ધર્મ હોય તો તે સનાતન જ હશે. તેની સરખામણીમાં “બૌદ્ધ ધર્મ” એક સંપ્રદાયસ્થૂક શબ્દ છે જે એક ખાસ સંપ્રદાય સાથે સંબંધિત લોકો સાથે જોડાએલો રહેશે; તે સાર્વજનિન કદાપિ ન હોઈ શકે.

ધર્મ બધાંનો છે એટલે આપણે સદા મનોકામના કરીએ છીએ કે ચિરં તિદ્રતુ સદ્ગ્રંથો, ધર્મો હોતુ સગારવો।

અર્થાત્ સત્યધર્મ (નેસર્જિક સરચાઈ પર આધારિત સદ્ગ્રંથ) ને આપણે ચિરકાળ સુધી સ્થિત જોવા ઈચ્છાએ છીએ. તેમાં જ ધર્મનું ગૌરવ છે.

ધર્મ એટલે સદાચરણા. પ્રફૂલ્લિના નિયમોના પાલનથી સુખદ પરિણામો જ આવે છે. દુરાચરણ બધાં માટે દુઃખ જ પરિણામ લાવે છે. પ્રફૂલ્લિના આ સાર્વજનિન નિયમને બધા લોકો સ્વીકારે છે. આવા સાર્વજનિન ધર્મનું પાલન કરનારી વ્યક્તિ ધાર્મિક જ હોય છે. એટલે ધર્મ બધાંનો છે. એના પર કોઈ એક સંપ્રદાયનો ઈજારો નથી હોતો. પરંતુ ધર્મને જો “બૌદ્ધ ધર્મ” કહીએ તો તે સાર્વજનિન ન રહેતાં એક સમુદ્દ્રાય વિશેષ પૂરતો સીમિત થઈ જાય છે. દરેક સંપ્રદાયના પોતાના

અલગ અલગ અંદરવિશ્વાસ હોય છે. કોઈ પણ સાંપ્રદાયિક ધર્મ સાર્વજનિન ક્યારેથે નથી થઈ શકતો. અન્ય સમુદ્દ્રાયવાળા તેને કેવી રીતે અપનાવે? આ લદ્યાને દ્યાનમાં રાખીને બુદ્ધના ઉપદેશને “ધર્મ” જ કહીએ, “બૌદ્ધ ધર્મ” નહીં. બુદ્ધના ઉપદેશને સહૈવ સાર્વજનિની જ રહેવા દઈએ. “બૌદ્ધ” જેવો દૂષિત શબ્દ જોડીને તેને દૂષિત ન થવા દઈએ. આવું શી રીતે કરી શકીએ, તેના પર બધા વિદ્વાનોએ વિચાર-વિર્મશ કર્યો જોઈએ.

સમ્યક સંબુદ્ધ સંબોધિ-પ્રાપ્તિ પણી જે પહેલો ઉપદેશ આપ્યો તે “ધર્મયકપ્રત્યતીન” કહેવાચો અને તે શીલ, સમાધિ, પ્રજાના આર્થિક માર્ગના સાર્વજનિન શુદ્ધ ધર્મ રૂપે પ્રકાશિત થયો અને સમાચાર અશોકના સમય સુધી એટલે કે લગભગ ત્રણસુધી ભારતભરમાં સાર્વજનિન ધર્મ રૂપે જ ફેલાયો. તેથી સાંપ્રદાયવાદીઓને ઊડો ઘાલાયો.

બુદ્ધના જીવનકાળ બાદ જ્યારે અશોકે વિપશ્યનાનો અભ્યાસ કરીને સ્વાનુભૂતિ દ્વારા શીલ, સમાધિ અને પ્રજાનો ધર્મ અપનાવ્યો ત્યારે તેણે કલ્યાણાની ભાવનાથી પ્રેરાયને પોતાના આખા સામ્રાજ્યમાં “ધર્મ” જ ફેલાવ્યો, “બૌદ્ધ ધર્મ” નહીં.

આ પુરાતન પાવન પરંપરાના ત્રીજા ગૃહસ્થ આચાર્ય નિયુક્ત કરીને મ્યાંમાથી મને ભારત મોકલવામાં આવ્યો અને ઈગતપુરીમાં વિપશ્યના સાધનાનું પહેલું કેન્દ્ર સ્થાપિત થયું. તેના થોડા સમય પણી વિપશ્યના વિશોધન વિન્યાસનું પણ નિમાર્ણ કરાયું. આ જ સંસ્થા સંશોધન દ્વારા અમે જોયું કે માત્ર બુદ્ધવાણીમાં જ નહીં, બલકે સમગ્ર પાલિ સાહિત્યમાં “ધર્મ” અને ધર્મ સાથે જોડાયેલા શબ્દોની કુલ સંખ્યા ૧૭૦૭૩ છે. અમે એ પણ જોયું કે તેમાંના કોઈમાં પણ “બૌદ્ધ” શબ્દ જોડાયેલો નથી. આથી સ્પષ્ટ છે કે ભગવાન બુદ્ધ કદિ બૌદ્ધધર્મ નથી શીખવ્યા. એમણે કોઈને પણ બૌદ્ધ નથી બનાવ્યા. નહિતર એમની શિક્ષા સાર્વજનિન કેવી રીતે બની હોત ? જો તેઓએ તેને “બૌદ્ધ ધર્મ” કહ્યો હોત તો તે પણ અન્યની માફક એક સંપ્રદાય બની જત. જો એમ થાત તો સમ્યક સુખુદ્ધ પણ એક સંપ્રદાયના સંસ્થાપક કહેવાત. પરંતુ એમણે બૌદ્ધ ધર્મ ન શીખવતાં ધર્મ શીખવ્યા, જે બધાનો હોય છે એમણે પોતાના અનુયાયીઓને “બૌદ્ધ” ન બનાવતાં “ધર્મિક” બનાવ્યા; તેમને ધર્મસ્તઠા, ધર્મવિહારી, ધર્માનુસારી વગેરે શબ્દોથી સંબોધિત કાર્યા. ધર્મ બધાંનો હોય છે. ધાર્મિક બધાં બની શકે છે એટલે બુદ્ધનો ઉપદેશ સાંપ્રદાયિકનહિ, સાર્વજનિન છે.

બુદ્ધના મૂળ ઉપદેશને “બૌદ્ધ ધર્મ” અને તેના અનુયાયીઓને “બૌદ્ધ” કહીને તેનું અવમૂલ્યન કદાપિ ન થવા દેવું જોઈએ. સંબુદ્ધ શીલ, સમાધિ અને પ્રજાના જે આર્થમાર્ગની વિપશ્યના સાધનાનું પ્રશિક્ષણ આપ્યું તેનો એ વખતના આખા ભારતના લગભગ બધા સંપ્રદાયોએ સ્વીકારકર્યો. કોઈએ કે તેણે ક્યાંચ પણ “ધર્મ” ના સ્થાને “બૌદ્ધધર્મ” નો પ્રયોગ નથી કર્યો. એ જ રીતે જે પડોશી દેશોમાં બુદ્ધનો સાર્વજનિન ઉપદેશ મોકલ્યો ત્યાંના લોકો પણ સંકુચિત સંપ્રદાયવાદમાંથી મુક્ત થઈને શુદ્ધ ધર્માલંબી બન્યા. સાર્વજનિન હોવાને કારણે બુદ્ધની શિક્ષાને કાઈએ પણ વિરોધ ન કર્યોકે ન તો આ પરંપરાની એક પણ વ્યક્તિને બૌદ્ધ બનાવાઈ.

બુદ્ધના ૨૫૦૦ વર્ષ વીત્યા પણી એમનો સાર્વજનિન ઉપદેશ પુનઃ ભારતમાં આવ્યો અને આખા વિશ્વાના અનેક દેશોમાં ફેલાઈ રહ્યો છે. વિશ્વાના ૮૦ દેશોના બધા સંપ્રદાયોના અનેક લોકો તેને કોઈપણ જાતના ખચકાટ વિના સ્વીકારે છે. તેનો ક્યાંચ કશો વિરોધ નથી થતો.

આવી સ્થિતિમાં કોઈ શ્રદ્ધાળું અનુયાયી “ધર્મ” શબ્દની જગ્યાએ “બૌદ્ધ ધર્મ” કહેવાની ઘૃષ્ટતા શીરીતે કરે? અને “બૌદ્ધ ઉપદેશ” ન કહેતાં બુદ્ધનો ઉપદેશ કહેવો વધારે ગોચર ગણાશે.

બુદ્ધના સંબોધિ-પ્રાપ્તિ સમયથી માંડીને લગભગ ૨૭૦ વર્ષો સુધી એમની શિક્ષા સાર્વજનિન જ બની રહી, કંદિસંપ્રદાયવાદી ન બની. બુદ્ધના વખતમાં ભારતમાં લગભગ કર પ્રકારના સંપ્રદાયો હતા. એમાંના એકલ-દોકલ સંપ્રદાયને છોડીને બાકીના બધા સંપ્રદાયવાદી એમના સાર્વજનિન ધર્મમાં સમાહિત થઈ ગયા. આ એમના ઉપદેશના સાર્વજનિન સ્વરૂપનું જ પ્રગટ પરિણામ હતું. પરંતુ આ સાર્વજનિન ઉપદેશથી પુરોહિત વર્ગને સૌથી વધારે ઘા લાગ્યો કેમ કે એ તેમની રોજુરોટી સાથે સીધો સંબંધ ઘરાવતી હતી. આથી આ ઘાયલ પુરોહિતોએ સમાર્થ ઓશક પછી એમની ત્રીજી પેઢીના સમાર્થ બૃહુદરથના સમયમાં બુદ્ધના ઉપદેશને નષ્ટ કરવાનું ખડકંત્ર શરૂ કર્યું. આપણે તેને શુદ્ધ રૂપે સાચવીએ એમાં જ બધાનું મંગલ સમાચેલું છે.

મંગલ મિત્ર - સ.ના. ગો.

સાક્ષીભાવે જોવાની શ્રેષ્ઠ સાધના પદ્ધતિ

- ડૉ. વલલભભાઈ કથીરિયા એમ.એસ.

પૂર્વ કેન્દ્રીય આરોગ્ય મંત્રી, રાજકોટ

માનવ જીવન આગમોલ છે. દેરેક વ્યક્તિને ઉર્દ્વરગતિ ફ્લારા મુક્તિના-મોક્ષના-નિર્વાણના-માર્ગ ગતિ કરવા માટે જ મનુષ્ય અવતાર છે. Each and every person is potentially divine. પૂર્ણતા પ્રાસ કરવાનો માર્ગ એટલે કે પૂર્વસંચિત કરેલા કર્મનો ક્ષય; રાગ, છ્ળેષ, મોહથી છુટકારો કે નિર્જરા એટલે મુક્તિ, અને આ શક્ય છે સાધના-દ્યાન ક્ષારા જ.

પોતાના જ સામાન્ય શ્વાસને તટસ્થ ભાવે જોતાં જોતાં મનની એકાગ્રતા વધતાં વધતાં સહેજે પ્રજાના ફ્લાર ખૂલે છે. શરીરની સંવેદનાઓને દ્વારાભાવથી જોતાં કર્મની નિર્જરા કરવાની આ શ્રેષ્ઠ સાધના પદ્ધતિ છે. વર્તમાનમાં જીવાની કળા છે. અન્ય કોઈ કાલ્પનિક આલંબન વિના યથાભૂત વર્તમાનમાં શરીર અને મનના સ્તર પર જે ઘટના ઘટી રહી છે, જે શ્વાસ ચાલી રહ્યો છે, જે સંવેદનાઓ શરીરમાં ઉત્પત્તિ અને નષ્ટ થઈ રહી છે, તેને સાક્ષીભાવે જોવાની શ્રેષ્ઠ સાધના પદ્ધતિ એટલે “વિપશ્યના”.

વિપશ્યના ક્ષારા ધીમે ધીમે કર્મનો ક્ષય થતાં મુક્તિનો માર્ગ ખૂલતો જાય છે. જીવનમાં નિર્ભયતા, ગમે તેવી કટોકટીની પળોમાં ધીરતા, વ્યક્તિ અને સમાજ જીવનને વ્યાપક સંદર્ભમાં જોવાની દર્શિની વિશાળતા, કાર્યમાં એકાગ્રતા-તનમયતા, જીવનની ગમે તેવી આફ્ટોને સહજતા-સરળતાથી સ્વીકારી લેવાની સમજ, વર્તમાન સમાજની અનેક બુરાઈઓથી બચવાની ક્ષમતા, વગેરે ગુણોનું સંવર્દ્ધન થતાં જીવન નિર્મિત બનતું જાય છે. મનમાં અપાર સંતોષ, શાંતિ, નિર્મિતતા અને પવિત્રતાના ભાવો કાચમી થતા જાય છે. વ્યક્તિ, સમાજ અને સમગ્ર જગતને જોવાનો દર્શિકોણ બદલાતો જાય છે.

આ છે વિપશ્યનાની ઉપલબ્ધિ ! હું નમન કરું છું એ મહાન વિભૂતિઓને જેમણે મને આ માર્ગ બતાવ્યો અને અનેક આચાર્યશ્રીઓને જેમણો આ માર્ગ ચાલતાં શીખતું છે અને ચાલુ રખાવ્યું છે.

તમો પણ એક વાર શિલ્પિ કરી આ સ્વાદ ચાખી જુઓ એ જ નમ્ર નિવેદન છે. તમારી પ્રકૃતિ-માનસિકતાને અનુકૂળ આવે તો સાથે સહભાગી થવાનો વિશેષ આનંદ રહેશે.

-:: કચ્છ-ભાયાઉ ખાતે ૧૦ દિવસીય શિલ્પિર ::-

કચ્છ - ભાયાઉ ખાતે ૧૦ દિવસીય વિપશ્યના શિલ્પિર નું આયોજન

તારીખ : ૮-૧૧-૨૦૧૩ થી ૧૬-૧૧-૨૦૧૩

-: વધુ માહિતી તથા રજીસ્ટ્રેશન માટે સંપર્ક : -

જયબેન ગડા - લાકડીયા : - મો. ૯૪૨૭૧૮૦૦૯૦

ડૉ. ટૈનેન્ડ્રાભાઈ ગોસ્વામી : - મો. ૯૮૨૪૮૬૭૨૫૧

જયસુખભાઈ મહેતા : - મો. ૯૮૭૬૨૩૨૮૮૯

શિલ્પિર સ્થળ : લેઉપા પાટીદાર પટેલ બોડીંગ, કચ્છ-ભાયાઉ.

-:: કળસાર ખાતે ૧૦ દિવસીય શિલ્પિર ::-

ત્રિવેણી તીર્થ, કળસાર ખાતે ૧૦ દિવસીય શિલ્પિર તા. ૭-૧૧-૧૩ થી

૧૮-૧૧-૧૩. વધુ માહિતી તથા રજીસ્ટ્રેશન માટે સંપર્ક : -

૧. ડૉ. પ્રવિણભાઈ બલદાણીયા ફોન : ૦૨૮૪૪ - ૨૮૧૪૫૦, ૨૮૧૫૮૬, મો.: ૯૮૭૭૧૮૮૫૮૫૨

૨. શ્રી નાગરભાઈ પટેલ, ત્રિવેણી તીર્થ : ઉત્તર બુનિયાદી વિધાલય, કળસાર, તા. મહુવા, જી. ભાવનગર, ફોન : ૦૨૮૪૪ ૨૮૧૪૨૩, મો.: ૯૮૭૭૧૪ ૩૫૭૧૯

કચ્છ વિપશ્યના કેન્દ્ર ધ્યામસિંહુ (બાડા) પર

કચ્છ વિપશ્યના કેન્દ્ર ધ્યામસિંહુ (બાડા) પર પહોંચવા માટે દરેક શિલ્પિર પહેલા વાહન વ્યવસ્થા માટે ભુજથી સુવિધા કરવામાં આવી છે.

-:: સંપર્ક ::-

શ્રી લક્ષ્મણભાઈ એસ. માયાણી (૨૨૨૦૪૨) મો. ૯૮૨૫૨ ૫૭૭૧૩ પટેલ લેબોરેટરી -૦૨૮૩૨ - ૨૫૫૨૧૮ મો. ૯૪૨૭૪ ૩૫૪૩૪

કંચનનબહેન પટેલ - મો. ૯૪૨૮૮૬૫૦૯૦ નોંધ : વિપશ્યના સાધકોના પરિવારજનો કેન્દ્ર જોવા તથા વિપશ્યના પરિચય મેળવવા કે આનાપાન શીખવા કેન્દ્ર પર જવા માટે પણ વાહન સુવિધા મળી શકશે.

મોનાઈલ ડેટાબેન્ડ

વિપશ્યની સાધકોની મોનાઈલ ફોન નં. ની ડેટાબેન્ડ તોચા કરવાની છે, આથી આપણા તેમજ પરિચય અન્ય સાધકોના નામ, ગામ, મોનાઈલ નંબરનો મેસેજ નીચેના મોનાઈલ પર મોકલી આપશો. સંપર્ક : ૯૪૨૭૪ ૩૫૫૫૦

કચ્છ વિપશ્યના કેન્દ્ર ધ્યામસિંહુ (બાડા)

C/O. ભાલા પોલે, પંચનાથ રોડ, રજીકોર્ડ-૧. (૦૨૮૧) ૨૨૩૬૬૬ ૭૮૭૮૭ ૨૭૨૪૦

(૦૨૮૧) ૨૯૨૪૯૪૨ ૯૩૨૩૫૦ ૨૩૫૦૪૨

રજિસ્ટ્રેશન ૧૦:૦૦ થી ૦૧:૦૦ અને ૦૮:૦૦ થી ૦૩:૦૦ dhammakot@gmail.com

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના કેન્દ્ર ધ્યામસિંહુ (બાડા)

બાડા, કેન્દ્ર ધ્યામસિંહુ (બાડા)

અમદાવાદ રનોડા

નુ. શાહ, પ્રો. કે. દી. શાહ રોડ, માંવાની

કૃષ્ણ-૩૯૦ ૪૬૧૧ (૦૨૮૩૪) ૨૭૩૩૦૩, ૨૭૩૬૧૨,

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧૨

૨૭૩૬૧૨, ૨૭૩૬૧

-:: પ્રશ્નોત્તરી ::-

પ્રશ્ન : આનાપાન સાધનાથી શું લાભ થાય છે ?

જવાબ : સૌથી મોટો લાલ તો એ છે, કે જુવનમાં જ્યારે પણ મુશ્કેલી આવે, ઝટ શાસ પર કામ કરવાનું શરૂ કરી દો. એનાથી તરત જ લાભ મળવો શરૂ થઈ જશે. પરીક્ષાના સમયે લોકો ‘નર્વ્સ’ – (ઢીલા પડી જાય છે) થઈ જાય છે, અને ચાદ કરેલી વાતો ભૂલી જાય છે. પ્રશ્ન-પત્ર ખોલતાં પહેલાં બે-ત્રણ મિનિટ માટે શાસને જોવાનું કામ કરી લેવામાં આવે, તો બધી જ વ્યાકુળતા દૂર થાય છે અને ચાદ કરેલી વાતો (ક્રીની) સ્મૃતિ પર ઉપસી આવે છે. આનાથી પરીક્ષામાં નિશ્ચિત સફળતા મળે છે. કોઈસાર્વજનિક સભામાં ખોલતાં પહેલાં જો એક-બે મિનિટ સુધી શાસને જાણતાં રહીએ, તો મન અત્યંત સ્થિર બની જાય છે અને જરાપણ ગભરાટ વિના અસહિત વાણીથી બોલી શકીએ છીએ. ક્યારેક મન ભટકતું હોય, બેચેન હોય, તો આનાપાન પર કામ કરવાથી મનનું ભટખું અને બેચેની દૂર થઈ જાય છે. વર્તમાનમાં જીવવાનો અભ્યાસ – મહાવરો દઢ બનતો જાય છે. કશા પ્રયોજન વિના ભૂતકાળમાં આળોટા કરતું અથવા ભવિષ્યની ચિંતા કરતા રહેવું, એ આપણાને દુઃખી જ બનાવે છે. દિવા સ્વપ્નો – જેમાં મનની ધારી-બધી શક્તિ વેદજાઈ જાય છે – તેનાથી છૂટકારો થાય છે. જો કોઈ સાથે ખટરાગ થઈ જાય, અને કોઇ ઉભરાવા લાગે તો જોઈશું કે શાસ તેજ થઈ ગયો. આ તેજ શાસને જોવા લાગીશું – ગુસ્સો શાંત થઈ જશે. નાની વયમાં બાળકોને ધૂમપાન કે બીજા કોઈ પ્રકારનું વ્યસન થઈ જાય તો જો એ, તલપ જાગતા થોડીપાર આનાપાનનું કામ કરે તો આ વ્યસનોની પકડ – લત ઢીલી પડવા લાગે છે.

-:: ધમકોટ TSC સમાંતર શિબિર ::-

તા. ૧૩ થી ૨૪ નવેમ્બર ની શિબિરમાં

દસમાં દિવસે પૂજ્ય ગુરુજીની લાઈવ
મૈત્રીનું આયોજન કરેલ છે. આ શિબિરમાં
સંમિલિત નવા / જૂના સાધક ભાઈ-બહેનો
ગુરુજીની લાઈવ મૈત્રીનો લાભ લઈ શકશો...

ગુજરાતના કેન્દ્રો પર જૂના સાધકો માટે શિબિરો

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના કેન્દ્ર “ધમકોટ” રાજકોટ	કચ્છ વિપશ્યના કેન્દ્ર “ધમસિંધુ” બાડા.	“ધમ અંબિકા”	મોગર કેન્દ્ર “ધમ ભવન”
---	--	-------------	--------------------------

સત્તિપ્ઢાન શિબિરો

24-01-14 to 01-02-14 30-05-14 to 07-06-14	29-10-13 to 06-11-13 13-04-14 to 21-04-14 08-06-14 to 16-06-14	8-04-14 to 16-04-14
--	---	---------------------

૧૦ દિવસીય ગંલીર વિશેષ શિબિરો

25-02-14 to 18-03-14 28-06-14 to 19-07-14

દીર્ઘ શિબિરો ૨૦-૩૦-૪૫ દિવસીય શિબિર

(૨૦ દિવસીય)	(૩૦ દિવસીય)	(૨૫ દિવસીય)	(૩ દિવસ)
-----	-----	26-11-13 to 27-12-13 (૩ દિવસ)	06-12-13 to 08-12-13 (૩ દિવસ)
-----	03-02-14 to 06-02-14 16-06-13 to 19-06-13 (૪૫ દિવસ)	30-01-14 to 02-02-14 (૩ દિવસ અનાપાન શિબિર છોકરીઓ માટે) 26-11-13 to 11-01-14 (TSC) 09-11-13 to 24-11-13	12-11-13 to 14-11-13 (૩ દિવસ અનાપાન શિબિર છોકરાઓ માટે) 15-11-13 to 17-11-13 26-12-13 To 28-12-
-----	-----	-----	21-11-13 to 24-11-13

દોહા ધરમના

ધર્મ નહીં ધારણ કરે, કરે બાત હી બાત ।
ઈપ શિખા કબકી બુઝી, રહી અંધેરી રાત ॥
સંમ્પ્રદાય ના ધર્મ હૈ, ધર્મ ન બને દીવાર ।
ધર્મ શિખાએ એકતા, ધર્મ સીખાએ પ્યાર ॥
દર્શન મત કી માન્યતા, જહાં પ્રબલ હો જાય ।
હોવે બુદ્ધ વિલાસ હી, ધર્મલાભ છુટ જાય ॥

ઓફ્લેન કોપડેર લિમિટેડ

૬/૨, ઉપાપરી રોડ, ભાવનગર – ૩૬૦ ૦૦૫.
ફોન : (૦૨૭૮) ૨૨૧૨૪૦૧-૨-૩ ની મંગલકામના

દોહા ધરમના

પ્રજા શીલ સમાધિ હી, શુદ્ધ ધર્મ કા સાર ।
કાયા વાણી ચિત્ત કે, સુધરે સબ વ્યવહાર ॥
શુદ્ધ સત્ય હી ધર્મ હૈ, અનૃત ધર્મ ન હોય ।
જહાં પનપતી કલ્પના, ધર્મ તિરોહિત હોય ॥
અપના ભી હોવે ભલા, ભલા જગત કા હોય ।
જિસસે સબકા હો ભલા, શુદ્ધ ધર્મ હૈ સોય ॥

સોલાંડી મિકેનિક વર્ક્સ

૪૦/W બાંકિતાનગર ગુ.આઈ.ડી.સી., રાજકોટ-૨.
ફોન : ૦૨૮૧ – ૨૩૬૨૧૮૬ ની મંગલકામના

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિભાગ) ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ – ૩૬૦ ૦૦૧. વતી પ્રકાશક તથા મુદ્રક : ચંદુલાઈ મહેતા, મુદ્રણ સ્થાન : નાઈસ આર્ક, “મુક્તિરામ કોમ્પ્લેક્સ”, રાષ્ટ્રીય શાળા મેનેજર રોડ, રાજકોટ – ૩૬૦ ૦૦૧. દ્વારા રાજકોટ ખાતે પ્રકાશિત. તંત્રી : ભરત કાપડીઓ. વિપશ્યના (ગુજરાતી) પત્રિકાનું લયાજમ : ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ – ૩૬૦ ૦૦૧. ના સરનામે, સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટરના નામે મ.ઓ./ફ્રાન્ટ અથવા રોકડેથી મોકલી શકાશે. (બાહરગામના ચેક લેવામાં આવશે નહીં.) રાજકોટ સિટી ઓફિસ : ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ, રાજકોટ – ૧.

વિપશ્યના 18 ઓક્ટોબર 2013 આ પત્રિકામાંની સામગ્રી વિપશ્યના વિશોધન વિનયાસ, ઈતાતપુરીના સૌજન્યથી તથા વિપશ્યના હિન્દી/અંગ્રેજી પત્રિકાઓના અંકોમાંથી પ્રકાશિત કરાય છે.

ચાર વર્ષનું લયાજમ : રૂ. 100/-

‘વિપશ્યના’ Reg-No. GUJGUJ /2000/3013

Postal Reg. No. RAJKOT/450/2012-14

(Renewed upto 31.12.2014)

If undelivered please return to :

સૌરાષ્ટ્ર વિપશ્યના રિસર્ચ સેન્ટર (પત્રિકા વિભાગ)

ભાબા હોટલ, પંચનાથ રોડ,
રાજકોટ – 360 001.

સિટી ઓફિસ : ફોન – (0281) 2233666

મોબાઈલ : 7878 7272 23

e-mail : info@kota.dhamma.org

Web site : www.kota.dhamma.org

Weighs less than 10 gms

Posting day-25th of every month,

Posted at Rajkot RMS - 360 001.

Write PIN CODE for Correct Delivery